

KARTA INFORMACYJNA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu	Diagnostyka pojazdów	Vehicle diagnostics
Kod przedmiotu	WMEMCSI-DP	
Język wykładowy	polski	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów	stacjonarna	
Poziom studiów	studia I stopnia	
Rodzaj przedmiotu	specjalistyczny wybieralny	
Obowiązuje od naboru	2023	
Forma zajęć, liczba godzin / rygor, razem godz., pkt ECTS	W 22/+, C 6/+, L 12/+, razem: 40 godz., 3 pkt ECTS	
Przedmioty wprowadzające	Wybrane zagadnienie elektrotechniki i elektroniki / wymagania wstępne: znajomość działania elementów elektronicznych oraz podstawowych elementów obwodów elektrycznych, budowy i zasad działania maszyn elektrycznych. Budowa pojazdów / wymagania wstępne: znajomość budowy pojazdów.	
Semestr / kierunek studiów	V semestr / Mechanika i budowa maszyn / Pojazdy samochodowe i specjalne	
Autor / autorzy	dr inż. Grzegorz Trawiński	
Jednostka organizacyjna odpowiedzialna za przedmiot	Instytut Pojazdów i Transportu, Wydział Inżynierii Mechanicznej	
Skrócony opis przedmiotu	Diagnozowanie wstępne z wykorzystaniem informacji z systemu diagnostyki pokładowej. Ocena szczelności przestrzeni nadłokowej. Diagnozowanie układu rozrządu. Diagnozowanie układów chłodzenia, smarowania, zasilania powietrzem i wylotowego spalin. Analiza spalin silników o ZI oraz pomiary zadymienia spalin. Diagnozowanie elektronicznych układów sterowania – zasilania paliwem oraz zapłonowego. Diagnozowanie układu rozruchowego, układów wspomagania rozruchu oraz instalacji elektrycznej. Diagnozowanie szczegółowe układów podwozia. Diagnozowanie układu klimatyzacji. Badania techniczne samochodów.	
Pełny opis przedmiotu (treści programowe)	<p>Wykłady:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Testy i monitory diagnostyczne systemu OBD II. Diagnozowanie wstępne z wykorzystaniem informacji z systemu diagnostyki pokładowej OBD II / 2 godz. 2. Ocena szczelności przestrzeni nadłokowej. Ocena stanu technicznego napędów pasowych / 2 godz. 3. Diagnozowanie układów zasilania paliwem oraz zapłonowego / 4 godz. 4. Diagnozowanie układów chłodzenia, smarowania, zasilania powietrzem i wylotowego spalin / 4 godz. 5. Diagnozowanie układu rozruchowego oraz układów wspomagania rozruchu / 2 godz. 6. Diagnozowanie układu klimatyzacji / 2 godz. 7. Diagnozowanie oświetlenia oraz cyfrowych magistral danych / 2 godz. 8. Diagnozowanie szczegółowe układów podwozia / 3 godz. 9. Kolokwium zaliczeniowe z wykładów / 1 godz. 	

	<p>Ćwiczenia audytoryjne:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Opracowanie algorytmu diagnozowania układów silnika lub ich elementów / 2 godz. 2. Wyznaczenie wskaźników skuteczności działania układu hamulcowego / 2 godz. 3. Urządzenia i przyrządy diagnostyczne. Oprogramowanie do wspomagania procesu diagnozowania / 2 godz. <p>Ćwiczenia laboratoryjne:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Diagnostyka wstępna samochodu za pomocą testera diagnostycznego. Pomiary wielkości elektrycznych z wykorzystaniem multimetru i oscyloskopu / 2 godz. 2. Diagnozowanie układu zasilania paliwem z pompowtryskiwaczami lub układu Common Rail / 2 godz. 3. Diagnozowanie instalacji elektrycznej, układu rozruchowego i wspomagania rozruchu / 2 godz. 4. Diagnozowanie układu hamulcowego, jezdnego oraz amortyzatorów samochodu – badanie techniczne pojazdu / 2 godz. 5. Ocena stanu technicznego instalacji pneumatycznej samochodów / 2 godz. 6. Diagnozowanie układu wentylacji, ogrzewania i klimatyzacji wnętrza samochodu / 2 godz.
Literatura	<p>Podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Niziński S., Diagnostyka samochodów osobowych i ciężarowych, Wydawnictwo Bellona, Warszawa, 1999. 2. Sitek K., Syta S., Badania stanowiskowe i diagnostyka, WKŁ, Warszawa, 2011. 3. Merkisz J., Pokładowe systemy diagnostyczne pojazdów samochodowych, WKŁ, Warszawa, 2008. 4. Rokosch U., Układy oczyszczania spalin i pokładowe systemy diagnostyczne samochodów OBD, WKŁ, Warszawa, 2007. 5. Dąbrowski M., Kowalczyk S., Trawiński G., Diagnostyka pojazdów samochodowych, WSiP, Warszawa, 2020. 6. Dyga G., Trawiński G., Obsługa, diagnozowanie oraz naprawa elektrycznych i elektronicznych układów pojazdów samochodowych, cz. 1, WSiP, Warszawa, 2020. 7. Dyga G., Trawiński G., Obsługa, diagnozowanie oraz naprawa elektrycznych i elektronicznych układów pojazdów samochodowych, cz. 2, WSiP, Warszawa, 2019. <p>Uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Trzeciak K., Diagnostyka samochodów osobowych, WKŁ, Warszawa, 2009. 2. Bocheński C., Badania kontrolne samochodów, WKŁ, Warszawa, 2000. 3. White C., Kody usterek, WKŁ, Warszawa, 2006. 4. Sitek K., Badania techniczne pojazdów. Poradnik diagnosty, WKŁ, Warszawa, 2020. 5. Schneehage G., Elementy wykonawcze układu sterowania silnika w praktyce warsztatowej. Budowa, działanie, diagnostyka, WKŁ, Warszawa, 2019. 6. Schneehage G., Czujniki układu sterowania silnika w praktyce warsztatowej. Budowa, działanie i diagnozowanie za pomocą oscyloskopu, WKŁ, Warszawa, 2017. 7. Heiko P., Układy bezpośredniego wtrysku benzyny w praktyce warsztatowej. Budowa, działanie, diagnostyka, WKŁ, Warszawa, 2016. 8. Hubertus G., Układy wtryskowe Common Rail w praktyce warsztatowej. Budowa, sprawdzanie, diagnostyka, WKŁ, Warszawa, 2019. 9. Schneehage G., Elementy wykonawcze układu sterowania silnika w praktyce warsztatowej. Budowa, działanie, diagnostyka, WKŁ, Warszawa, 2019.
Efekty uczenia się	<p>W1 / ma zaawansowaną wiedzę w zakresie diagnozowania silnika oraz układów podwozia i nadwozia samochodów / K_W08.</p> <p>W2 / ma wiedzę w zakresie najnowszych stosowanych metod i urządzeń do oceny stanu technicznego silnika oraz układów podwozia i nadwozia / K_W21.</p> <p>U1 / potrafi zaplanować i przeprowadzić badanie diagnostyczne z wykorzystaniem metod pomiaru różnych wielkości fizycznych (mechanicznych, pneumatycznych, hy-</p>

	<p>draulicznych i elektrycznych) samochodu, jego układów i systemów; potrafi przedstawić otrzymane wyniki w formie liczbowej i graficznej, dokonać ich interpretacji diagnostycznej i wyciągnąć właściwe wnioski – postawić diagnozę / K_U08.</p> <p>U2 / potrafi posłużyć się właściwie dobranymi metodami i urządzeniami w celu wykonania pomiarów diagnostycznych różnych układów i systemów samochodu / K_U12.</p> <p>K1 / jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści oraz uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych, a także zasięgnięcia opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu / K_K01.</p>
<p>Metody i kryteria oceniania (sposób sprawdzania osiągnięcia przez studenta zakładanych efektów uczenia się)</p>	<p>Przedmiot zaliczany jest na podstawie: zaliczenia na ocenę.</p> <p>Ćwiczenia audytoryjne zaliczane są na podstawie ocen z odpowiedzi / sprawdzianów / prezentacji uzyskanych podczas ćwiczeń. Nieobecności w czasie ćwiczeń audytoryjnych (zwolnienie lekarskie itp.) należy zaliczyć podczas konsultacji.</p> <p>Ćwiczenia laboratoryjne zaliczane są na podstawie: pozytywnych ocen z przygotowania do zajęć (waga 0,8) oraz ze sprawozdania z każdego tematu ćwiczeń laboratoryjnych (waga 0,2). Każdy sprawdzian z przygotowania do zajęć i każde sprawozdanie musi być zaliczone na ocenę pozytywną. Końcową ocenę z ćwiczeń laboratoryjnych ustala się na podstawie średniej z ocen końcowych uzyskanych z poszczególnych ćwiczeń laboratoryjnych – każde ćwiczenie laboratoryjne musi być zaliczone na ocenę pozytywną.</p> <p>Zaliczenie wykładów jest prowadzone w formie: pisemnej, w postaci sprawdzianu pisemnego z zagadnień teoretycznych, które obejmują całość treści programu przedmiotu. Sprawdzian pisemny musi być zaliczony na ocenę pozytywną. Ocenę z wykładu ustala się na podstawie średniej ważonej z:</p> <ul style="list-style-type: none"> – oceny uzyskanej z zaliczenia końcowego z zagadnień teoretycznych (sprawdzian pisemny) z wagą 0,5; – średniej arytmetycznej ocen z ćwiczeń audytoryjnych z wagą 0,2; – średniej arytmetycznej ocen uzyskanych z ćwiczeń laboratoryjnych z wagą 0,3. <p>Warunkiem wpisu do USOS pozytywnej oceny z wykładów jest uzyskanie pozytywnych ocen z zaliczeń ćwiczeń audytoryjnych i laboratoryjnych.</p> <p>Osiągnięcie efektów W1 i W2 - weryfikowane jest podczas ćwiczeń i sprawdzianu zaliczeniowego.</p> <p>Osiągnięcie efektów U1 i U2 - sprawdzane jest podczas ćwiczeń audytoryjnych i ćwiczeń laboratoryjnych.</p> <p>Osiągnięcie efektu K1 - weryfikowane jest podczas ćwiczeń audytoryjnych i ćwiczeń laboratoryjnych.</p> <p>Oceny osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się:</p> <p>Ocenę bardzo dobrą otrzymuje student, który osiągnął zakładane efekty uczenia się na poziomie 91-100%.</p> <p>Ocenę dobrą plus otrzymuje student, który osiągnął zakładane efekty uczenia się na poziomie 81-90%.</p> <p>Ocenę dobrą otrzymuje student, który osiągnął zakładane efekty uczenia się na poziomie 71-80%.</p> <p>Ocenę dostateczną plus otrzymuje student, który osiągnął zakładane efekty uczenia się na poziomie 61-70%.</p> <p>Ocenę dostateczną otrzymuje student, który osiągnął zakładane efekty uczenia się na poziomie 51-60%.</p> <p>Ocenę niedostateczną otrzymuje student, który osiągnął zakładane efekty uczenia się na poziomie równym lub niższym niż 50%.</p> <p>Ocenę uogólnioną zal. otrzymuje student, który osiągnął zakładane efekty uczenia się na poziomie wyższym niż 50%.</p> <p>Ocenę uogólnioną nzal. otrzymuje student, który osiągnął zakładane efekty uczenia się na poziomie równym lub niższym niż 50%.</p>
<p>Bilans ECTS (nakład pracy studenta)</p>	<p>Aktywność / obciążenie studenta (godz.):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Udział w wykładach / 22 2. Udział w ćwiczeniach audytoryjnych / 6 3. Udział w ćwiczeniach laboratoryjnych / 12 4. Udział w projekcie / 0 5. Udział w seminariach / 0 6. Samodzielne studiowanie tematyki wykładów / 17

	<p>7. Samodzielne przygotowanie do ćwiczeń audytoryjnych / 6</p> <p>8. Samodzielne przygotowanie do ćwiczeń laboratoryjnych / 12</p> <p>9. Samodzielne przygotowanie do projektu / 0</p> <p>10. Samodzielne przygotowanie do seminarium / 0</p> <p>11. Udział w konsultacjach i innych formach zajęć z udziałem nauczyciela / 5</p> <p>12. Przygotowanie do egzaminu / 0</p> <p>13. Przygotowanie do zaliczenia / 10</p> <p>14. Udział w egzaminie / 0</p> <p>Sumaryczne obciążenie pracą studenta: 90 godz. / 3 ECTS</p> <p>Zajęcia z udziałem nauczycieli: 45 godz. / 1,5 ECTS</p> <p>Zajęcia powiązane z działalnością naukową 75 godz./ 1,5 ECTS</p>
--	--

Autor / autorzy

**Kierownik
jednostki organizacyjnej odpowiedzialnej za przedmiot**

.....

.....